

- כשרייסטו מדבר על הפליטים (ש 1252) הוא אמר :

- באربع וחצי יצאתי לירמת הנדריב. הבתוחתי לג'ימי לשפט ראם בחולמת פרסי רוטשילד לאנשי מדע בטבע, בבריאות, בידיעת הארץ ובכלכלה. לפי יזמת דיבור הקדיש ג'ימי 5 פרסיטים כ"א 5000 ל"י, אולם השופטים מצאו רק שנים וארבעים פרסיטים - דיבובני על מחקר הטל, וכן דר הוודן על מחקר הפלטוספירוואס במכון שלנו בנט-צירונה. הפרם השלישי ניתנו לירמוּן הכלכלה מיסודה של פרומקין. הנאותים הפעתו היו מעטים וקצרים (רק דר' האריך קצת) , אבל הרבו במושיקו ולא שעו לרוב

כשהזרתי לחיפה שמעתי טלייפוניה מתוקע על השיחות בין גולדה (מאיר) ובין ברנס בשעה ארבע אחרה"צ.

敖סרך אולי מחר בבוקר לענות בכתב להמרשילד על פגיתו האוולה.

27.7.56, יום ו'

ירדתי לת"א בבוקר לישיבת ועדת ארבע - קיצוצים בשלח ומלה". נשתתפו בר יהודה, נפתלי ארנון, בן דרור (מהאור), צדוק. כפי שהודיע נפתלי - כל העבינים המרכזים של מל"ח כבר הוציאו תקציביהם, כפי שבירר עם עשת וצדוק. יש להוציא עוד קצת כסף על שימוש בקניות (כגון גנרטורים). המערער העיקרי על קיצוצים היה בר-יהודה. הסברתי לו כי הפקודים (לא זודאים במאה אחוז) להדריין - מה לא להשתנות לזמן המצרי או אפילו לא להגיע למחציהם. במטוסי קרב אולי הגיעו ל-30%. אם יהיה סכום למפציצים (לפי שנה אין בסוד לכך)

- נגייל-16%. אין סיכוי לאפּ טנק כבר – לא טנטוריון, לא צ'יימר, לא רוסי, אין סיכוי לנשך אגטי צוללות. "העיסוקות" שהתחביבנו עליו מחייבת (למען ביצוע) – כי כוון מותבנות במדומנים מיד) קיצוץ אכזרי של כל דבר לא הכרחי. המכנית שלנו מכונת להרתעה ולמניעת מלחמה, אבל כלי שטמייע לך – חשוב מחרדי ניתוח ומכשיiri חבישה.
- לפי צדוק יש סכום שלא הוצאה עדינו וכדי לבטל – בגובה של 7-8 מיליון, מילטים ג-ד 0.7 – 1 מיליון (בישובי א-ב) לא מורידים כלום) כמו כן לא בישובים קרוביים לשדות תעופה.
- ציבור למשטרה 1.2 מיליון. מילטים בעירות 223.000, התקנת פולשים 170,000, מלאי לצרכי צילום (!) 150,000, רכב לחלקי חלוף 3,015,000 ועוד.
- בקשתי את צדוק לסדר רשימת האמצעים שלא הוציאו.
- בשתיים הודיעו לי כי לשגריר האמריקני יש אליו שדר. הרציג מירושלים ביקש לעכב קבלת השגריר עד שתים – למען שיפיק לבוא הנה ולמסור לי מה שיש בפיו בעניין השדר.
- בשתיים הגיע עם מזכירו – – קצת בבושה התחיל כי המרשילד כנראה הבהיל את אנשיו והם שלחו לו שדר בשבייל. קראתי לפניו שני קטעים ממכתבו של המרשילד אליו מיום 24.7.56, אחרי בקורס בירדן ובמצרים, שמוכיחה על תחשות הענוקה של המזכ"ל:

THE TALKS WITH THE AUTHORITIES IN JORDAN WERE ENCOURAGING -

(ההדגשה כמובן שלי) MY TALKS IN CAIRO STRONGLY CONFIRMED MY VIEW

THAT EGYPT SINCERELY WISHES TO SEE THE DISTURBANCES COME TO AN

END..... זה שני ימים לפני נאומו על הסואץ ...

בשדר כתבו אנשי ה- D.S. כי הם דואגים לסדר בגבולות אם כי זהו דבר של
MAL שעליו הם סומכים.

אמרתי לו שיאמר לאנשיו כי אין כמוני רוצים בשקט על הגבולות. שאלתיו על
המלואה של הבנק ל-75 מיליון דולר לפיתוח המים (מחוז לירדן). הבטיח לשאול
ולחודיע. ביחס לנשך אמר כי בעצם הוא יותר אופטימי.

- משה בא ומסר על דיון שלו במשרד הבטחון וסוכ"ב על בית מלאכה לטנקים
(נכטף על זה שבטל השומר), יש לסוכ"ב מוסך גדול, ויש לסוכ"ב בית מלאכה. משtab"ט
מסרב לחסוך, סוכ"ב הסכים, אבל משה סבור שאין זה הוגן לבטל מאותים פועלים.
אריה הבטיח שעד 10 באוגוסט יהיה מוכן בית מלאכה של סוכ"ב באותו בגין
והסתמתי שנחכה עד אז.

- ברבע לפני חמש הגיעו חזורת לחיפה. בכואיל המציאה לי פולה מעטפה שמנת
מאה משה. זהה החשובה שהבטיח לי לפני שבועיים להעורoti על דבריו בחוג הריעוני
של עמוס דגני.

כששאל אמר לי לפני ימים אחדים שהדבר המשוגה עם משה הוא, כי הוא בטוח שרק
הוא מסוגל להוות שר החוץ בישראל - היהתי סבור ששאל טעה. במקבתבי הארוך (?)

13 עמודים במכונת כתיבה) אמנס איננו אומר זאת במפורש, אבל התימורות זו מתחממת מדבריו. תמיינה.

כין השאר הוא שואל אותו: "היכן הייתה כאן - מבחןת הממלכתיות הישראלית - הצדקה המכרצה לשלוות לעת כזאת מנגי את האפשרות לשרת את המדינה והמדינה את האפשרות להסתיע בשrophy ולגרום עצוז מוסרי כמעט ללא תקדים לתבעות כולה, לצבוריות הישראלית ולדעת הקהל בתפוצות?"

טעות אחת אנסה לע考ר מלבו של משה כי דברי במרכז המפלגה מיום 8 באוגוסט 1955 פירושם כי עליו (על שר החוץ) לשמש מעין דובר צה"ל.

28.7.56

כתבתי תשובה קצרה למשה. העמידי אותו על הפירוש הנלווה שנחן לדברי במרכז המפלגה על תפקידו של שר החוץ והבהירתי שחייבי הגברא במשרד החוץ לא באו מתוך "השתבשות יחסית" אלא מפני שגמלה בלביה המכירה שטובת המדינה דורשת שימוש בראש משרד החוץ איש אחר, וכי שירותו במשרו זו איננו לטובת המדינה.

- אני קורא שנית גולה ונזכר של ג. קופמן. אין ספק שיש לנו כאן הoga דעות עמוקים ומקוריים, אבל אין הוא מעיריך מקום הארץ (או המולדת) במלחמות האומה וקשריה העמוק למולדת זו, והוא טועה בקבעו כי "הגורם הדתי הוא לבדו" (הדגשה של ג.ק.) ייחד את ישראל מן העמים בארץות פיזורי (כ"א עמוד 199), בוויכוח עם אה"ע יש הרבה מן האמת, אבל לטענתו גם "חפש הקיום הביולוגי" אפשר לטענו גם נגד "הגורם הדתי". היהודים יצרו דת זו ולא נוצרו על ידה, הם שיננו פניהם